

מספורי המגיד

"בומרנג"

המעגל השלישי – בעין הסערה

דרמה מדהימה עם מסר חד מאד!

פרק כ"ה (ע"ז) "זר פרחים"

תקציר הפרק האחרון:

דודי נוטל פרויקט קשה ביותר להכשיר שלושה בני נוער למקהלה שלו, בפרק זמן קצר ביותר. אבל יש לו סייעתא דשמיא, הנערים מוכשרים ביותר ובנויים לתפקיד, הם לומדים בפרק זמן זה עשרות ניגונים ואת התפקידים שמוטלים על כל אחד בכל ניגון. הם משתלבים בתוך התפילה שלו בהרמוניה מושלמת. אבל זה על חשבון ההכנות הנפשיות לתפילה, דודי מגיע כשלבו חלל בקרבו, הוא לא חש את קדושת היום הנשגב.

זה שובר אותו לרסיסים עד שפורץ בבכי עצום של חרטה, הקהל נחרד מעומק השברון עד שהם עצמם נשברים בתוכם וגועים יחד עמו בבכי נסער, הפלא הגדול שמתחולל לעיני כולם.

לראשונה מצטרף לבכייה פיליפ מייזעס הקרחון האנטרקטי שאפילו 1000 מעלות צלזיוס לא ימיסוהו, אך יש משהו שמרסק קרחון כזה הבכי של המלך שמזכיר לו כי יום פקודתו קרב, עוד מעט יתייצב בפני בית דין של מעלה ויצטרך לתת דין וחשבון על כל מעשיו והוא יודע היטב כמה קרונות עלובי מראה של מעשים טובים יש לעומת הקרונות הארוכים אין סוף לשרשרת המחוברת לקטר שנוסע על גבי מסוע במהירות ועל גביהם כל "המעשים טובים" שרק הוא יודע עליהם. פחד אימים נופל עליו כשהוא עומד לשמוע את פסק הדין הקשה שייחרץ עליו לאחר אריכות ימיו ושנותיו.

אך יש גם יוצא דופן שלא חש חיל ורעדה, זה מיודעינו שלומי ציער שחש בדיוף הנורא, רק הוא יודע שדודי אינו מוכן כלל לתפילה, הוא התעסק בדברים אחרים מלבד תשובה שמילאו את ראשו עד אפס מקום. תפילת המלך באימה ויראה מהיכן היא?

הוא אינו מבין את פיליפ שגועה בבכי תמרורים והולך לברר על מה ולמה מעק אל המלך. פיליפ מתעב את שלומי שמנסה לסכסך בלי שום הסבר נאות. אבל במסתרים הוא מקבל הודעות משפיפון שיודע לרכוש את לבו ולחמם את הגחלת העוממת.

פסח ממלא את כיסו של דודי בצ'קים שמבשרים רוחה, דודי כבר רוצה לחתום אצלו על חוזה ארוך טווח אבל יש לו את שכנגדו והוא לא בטוח כלל שתסכים. יש גם מי שמחמם את רוברט לוי שיבדוק את הפנקסים מאין לפסח סכומי עתק לבזבז על דודי. הסכומים

מספורי המגיד

מרעישים בגודלם, זה מביא למחשבה שפסח מועל באיזה מקום. צריך לחקור את העניין עד תום והיה אם הסיפור יתגלה תפרוץ מלחמת עולם רביעית בבית הכנסת.

טלפון הגיע באמצע הלילה, צילה עוד הייתה ערנית, היו לה כמה מטלות חשובות ליום המחרת שלא סבלו דיחוי, בלילות כאלו דחתה עד לשעה מאוחרת את שעת השינה. לפתע הגיע טלפון לא צפוי, מבט קצר בישר שהוא טרנס אטלנטי, המספר לא היה מזוהה אבל מה שברור, זה לא היה דודי, דודי בשעות אלו נמצא על גבי המטוס לישראל. היא מרימה את הטלפון ושואלת בקול מנומס: הלו עם מי יש לי את הכבוד לדבר?". קול מעומם באנגלית פונה אליה.

"שמי אברהם כהן מלוס אנג'לס, האם אני יכול לדבר עם הרבנית?"

"משהו דחוף ביותר?" בודקת צילה בזהירות.

"שור, רציתי לעדכן פרט חשוב את נוות ביתו של רב דוד שליט"א".

חושיה המחודדים של צילה ניצתו ברגע,

"מה הפרט החשוב אותו אתה רוצה לעדכן?"

"אני מכיר את בעלך הצדיק מלוס אנג'לס, בלי עין הרע הוא חזן מעולה ביותר, זה מחסדי הבורא יתברך".

ההתחלה לא מוצאת חן בעיני צילה, היא מרגישה שהשבח בא לפני הגנאי, היא חשה שהדובר ישראלי, האנגלית שלו מאומצת. היא מבחינה בדקויות שאחרים לא שמים אליהם לב, בשביל זה יש לה חושים מחודדים ביותר.

"איני מכירה אותך, אבל עדיף שתדבר בקול ברור יותר ולא בלחישה, עדיף עוד יותר שתדבר בשפתך הטבעית עברית ולא להתאמץ לדבר אלי באנגלית למתחילים".

הדובר מעבר לים היה המום ביותר, הוא לא האמין שיתקל בתגובה כה חריפה, עוד לפני שהתחיל בשיחתו. אבל הוא החליט לא להראות שהוא נרעש, הוא משחק את תפקידו כאילו לא אמרה לו כלום.

"רציתי לעורר את תשומת לבך כי דודי לקח על עצמו משימה כבדה מעבר לתפקיד שלו בשנים הקודמות, אבהיר את עצמי, הוא מלמד נערים לשחק במקהלה שלו".

הוא עוצר את דבריו, רוצה לבחון את התגובה שלה לדבריו, אבל צילה לא עונה לו כאילו לא שמעה את דבריו, היא לא נשמעת מסוקרנת, אפילו אפתית לחלוטין.

"אני מבין שכבודה לא מבינה את עומק המשמעות, אחדד את הדברים יותר.

מספורי המגיד

התוצאה של מטלת היתר הביאה שהתפילה שלו הפעם לא הייתה רצינית, כל כובד התפקיד עבר לשמור על הילדים שישחקו לפי המקצבים שלו. ממש חבל, בזבוז כל היתרונות שלו.

אני יודע שזה לא הוא, הוא יכול להפיק תפילה יותר רגשית ואמיתית, אני הייתי מאוכזב מאד, הרגשתי החמצה, התפילה שלו יבישה, לא מתאימה לימים נוראים.

לכן בקשתי שטוחה בפניך, לומר לו שחבל על הכוחות הנדירים שלו, אולי הוא חושב שחבל להשקיע בקהילה שלנו כי היא רחוקה מלהקרות קהילה אורתודוקסית, אוסף של אנשים שרוצים לשמוע קונצרט חזני טוב כחלק מהווי התרבותי.

נראה לי שהקרירות הרוחנית של הקהילה דבקה בדודי, הוא ירד מהרוחניות הגבוהה שסימלה אותו בימי קדם ודבר זה איכפת לי מאד, לכן התקשרתי להביא זאת לתשומת לבך כדי שידע שישנם שלא מרוצים מצורת התפילה"

"באיזו וועדה רוחנית אתה עובד"? שואלת צילה כביכול בתגובה לא עניינית

הדובר לא נרמז, הוא לא ירד לעומק כוונתה של צילה, נראה שדווקא מילים אלו מאד החמיאו לו.

"כן יש לי וועדה רוחנית שאני מנהל אותה מספר שנים?"

"איזו חדשה מרנינה אתה מספר לי שבתוככי לוס אנג'לס פועלת וועדה רוחנית, זה ממש משמח אותי, אם כך אני ממנה אותך להיות המבקר הרוחני של בעלי, כך הייתי מוטרדת מי יעקוב וישגיח על בעלי שלא יסטה מהדרך, אבל עכשיו שאני רואה שיש וועדה רוחנית חשובה במקום, אז אני רגועה לחלוטין, בעלי ימשיך את עבודתו ואתה תשגיח עליו היטב שלא יסטה".

המטלפן לא ידע להכיל את דבריה של צילה, הוא חשב שיצליח לגרום לה זעזוע קשה, אבל התברר לו שצילה אינה כה צדיקה כפי שחשב, היא מגבה את בעלה ונותנת לו עידוד להמשיך את התפקיד שלו.

הוא מחליט לא להראות לה את אכזבתו, אדרבה הוא יראה לה שמחה.

"אוקי אם כך אקבל את התפקיד בשמחה, למי להעביר את הביקורת? אלייך ישירות?"

"לא, את הביקורת שמור לעצמך, בעלי הוא אדם מבוגר ואחראי וכבר עבר מזמן את גיל החינוך, לך אאחל ללמוד את ספרי חפץ חיים שמירת הלשון במרץ, כדי שלא יהיה לך זמן מיותר מדי".

היא לא המתינה להמשך וסגרה את הטלפון.

הדובר לא ידע את נפשו, הוא לא רגיל לכאלו תבוסות במכה אחת, נראה שצילה לא הכתובת כדי להפסיק את פעילות דודי בשנה הבאה.

מספורי המגיד

את צילה הדובר לא הפתיע מי הוא, הוא יכול להיקרא אברהם כהן יצחק לוי משה ישראלי, לא חסרים שמות בישראל, או אולי עדיף שינקוב בשמו האמיתי, שלומי ציער. לרגע קט לא חשבה צילה כי יש מישהו בלוס אנג'לס שהוא כל כך מוטרד מכך שדודי ירד ברוחניות שלו, זה נשמע לה כאילו הוא נמצא ב"קהל יראים" שבירושלים היא כבר ידעה על הצדיק שדואג לרוחניות כל הכלל אבל לא מעביר ביקורת קלילה על עצמו.

אבל למרות הכל ניצתה נורה אדומה אצלה, דודי לא סיפר לה שהוא מכשיר מקהלה, הוא יצא למקום בדיוק בזמן, מתי היה לו זמן להכשיר מקהלה? היא תצטוך לברר את זה עמו אבל בשיא העדינות.

כשדודי הגיע היה סחוט עד לשד עצמותיו, ניכר היה עליו שעבר זמן לא קל, התפילות היו סוחטות, אבל הפעם זה היה מעבר לזה, הוא עבר מבחן קשה של הכשרת מקהלה, בתוך תקופה קצרה ביותר.

צילה לא דיברה עמו בימים הראשונים כדי שיתאושש, את הסוכה הקימה בכוחות עצמה, השווער שלח לה את כל ד' המינים, כי דודי ממש נחת כמעט לתוך חג הסוכות, כך זה מתנהל כמה שנים מאז שנטל על עצמו את תפקיד חזן בחו"ל.

כל ימי החג לא דיברו על מה שהיה בחו"ל, רק לאחר שעברו ימי החג, דודי מעצמו הוציא את הצ'קים השמנים והראה לצילה, הוא לא חיכה לשאלות, אלא סיפר לה כי הכשיר מקהלה במספר הימים הבודדים לפני ר"ה, ההכשרה עלתה מעל למצופה ובשל ההשקעה הרבה שילם לו הגבאי בעזרת ההורים את הצ'ק הגדול, פסח גם העלה את התשלום של החזנות כאות הערכה של הקהילה לחזן, בכך הוא הוריד מהם כאבי ראש קשים איך לכלכל את השנה הבאה.

צילה הסתכלה במבט שאמר את הכל, דודי הבין שצילה אינה שבעת רצון מהתפקיד הנוסף שלקח, הוא הקדים תרופה למכה וסיפר לה שהוא עצמו היה בשיברון לב מוחלט על חוסר ההשקעה וההכנה לקראת הימים הנוראים, והצער הגדול שהיה לו גרם לו לבכי עצום שמעולם לא היה לו, ההתעוררות שהייתה בקהל הייתה כה גדולה עד שאפילו הפרזידנט מייזעס שדי עוין אותו געה בבכי גדול, לאחר התפילה הוא ניגש מיוזמתו לומר לו ישר כוח דבר שלא עשה עד עתה.

דודי הוסיף שבשנה הבאה הוא לא חושב להשקיע בהכשרת המקהלה אבל סביר להניח שלאחר שיש את המקהלה, עם חזרה קצרה של לא יותר משעה וחצי הוא יוכל לרענן את כל מה שהשקיע בהם משך הימים לפני ראש השנה.

צילה שמעה ושתקה, היא לא ידעה איך להגיב, היא העדיפה לבחון את הנושא במשך החודשים הקרובים עד שתגבש לעצמה דעה מוצקה.

מספורי המגיד

כלנית החליטה שהיא לא סוגרת שום דבר בלי לדבר על כך עם בעלה. אין לה מושג מי הם שני הברנשים, בכל רגע מצטיירים הם אחרת. היא מתחרטת שבכלל הכניסה אותם לבית, היה עליה לומר מלכתחילה:

"אני לא מכניסה אורחים כשאני נמצאת בגפי!"

טעות נוספת שלא ביקשה מהם תעודות מזהות, הלא זה הדבר הראשון שצריכה הייתה לדרוש מהם: "תזדהו בפני עם מסמכים רשמיים לפני שאתם מנהלים איתי שיחה".

אבל הם הצליחו לבלבל אותה, כשידעו לספר על כל מה שנעשה, הם ידעו בביטחון גמור שהייתה רציחה על ידי אמפולת ציאניד, הם גם ידעו שנעשה זיוף בתעודת הפטירה, הם נמצאים בעומק העניינים, עובדה שידעו שמנסים לזרוק אותה ואת אחיותיה מהצוואה, כאשר העוולה כלפיה גדולה מנשוא, כשמדיחים אותה מבעלות החברה, נראה שיש לה עסק עם צוות חוקרים מנוסה שמתמצאים היטב בעלילה.

מה עליה לעשות כעת? לשתף עמם פעולה, או לזרוק אותם מהבית כמו כלבים?

מחשבה מנצנצת בראשה, אולי כדאי להיעזר בהם אולי הם יכולים לעזור לה במלחמה נגד עו"ד אבשלום עמיעד.

אבל רק רגע, האם זה לא עלול להיות מסוכן? האם זה לא יעבור לגורם שעוקב אחריה מאז הרציחה. זה זמן רב שהיא חושדת שיש מעקב טלפוני, מישהו מצותת לשיחות הטלפון הנכנסות ויוצאות, אחרי כל שיחה יש איזה צליל משונה, כאילו מישהו מאזין לשיחותיה, היא לא יודעת אם בזה נגמר הסיפור, אולי טמנו מכשירי האזנה בעוד נקודות בבית ואז היא חשופה לא רק בעת שמתקשרת, בדרך כלל היא לא מדברת בבית שיחות רציניות ואין לה ממה לחשוש, אבל עכשיו זה עלול לגרום לה לבעיות.

היא מתבלטת, אולי הם העזו לעשות מצלמות במעגל סגור שיעבירו את כל הנעשה בבית למי שצריך.

זה קצת הזוי, לשם מה הם צריכים להשקיע בה כל כך הרבה כוחות, הרי היא כמעט ולא נמצאת בבית, גם בעלה רון רוב היום מחוץ לבית, בשביל מספר הרגעים שהם כבר בבית על זה ישרפו כוחות?

אבל זהירות עדיפה, ממנה לא סובלים.

לאחר דמימה של עשר דקות כשהיא פוחרת את אצבעותיה ברוב עצבנות, היא נוטלת נייר ומשרבטת עליו מילים זעירות כדי שהמצלמה אם קיימת לא תוכל לזהות את המילים.

"אני לא יכולה לדבר, לכן אני מעבירה לכם את דברי בכתב.

יתכן מאוד שביתי מרושת בקווי האזנה, אולי ישנן גם מצלמות שמסקרות כל מה שזז בביתי, עליכם לקחת בחשבון שיתכן וגם אתם נפלתם לאיזו מלכודת, אני מאוימת זה

מספורי המגיד

זמן על ידי אדם אחד או שניים שיודעים היטב כל מה שנעשה אצלי בבית, כל מיני שיחות שלי מוקלטות ועוברות אלי בחזור.

אני מבקשת ממכם לעת עתה צאו מביתי, אתם מכבידים עלי מאוד, אני לא יכולה להחליט תחת לחץ אימים. אני מחכה לבעלי רון, אדסקס עמו מחוץ לבית את כל הנושא, עליכם לתת לי טלפון אחד או שניים לכשיהיה לנו מה לומר ניצור אתכם קשר ממקום ניטרלי.

אל תיצרו עמי קשר, בשום דרך, וודאי אל תבקרו אצלי שוב, כי הכל תחת מעקב, לא אתפלא אם הם לא יתחקרו אותי, מי היו המבקרים הסודיים, יתכן שהם הקליטו את כל שיחתכם אלי ובכך סיכנתם אותי, יתכן גם שתקבלו מהם תזכורת.

שלמה ומשה קיבלו את דבריה בהבנה ויצאו מהבית. הם נכנסו לרכב שחנה מספר רחובות מהמקום, כל הדרך שתקו שניהם, כל אחד מכונס בעצמו, מה עליהם לעשות עתה.

סמוך לביתו סובב לפתע שלמה את ההגה, הם חזרו אל ביתה של כלנית, אבל מהצד האחורי, משה היה מרוצה מאוד, שלמה קלע היטב אל מחשבתו שעליהם לעשות ביקור נוסף הפעם סביב הווילה, שלמה רמז למשה שילך לבדוק את כל הדירה, אם היא מרושתת במכשירי האזנה ואם יש מצלמות נסתרות.

שלמה לפתע נרעד, הוא חש שכלנית עוקבת אחרי משה, היא נמצאת כעת במרפסת ורואה את משה הולך רכון סביב הבית תוך כדי שבודק את כל המקומות בהן ניתן להתקין מכשירי האזנה ומצלמות נסתרות.

אין כעת אפשרות לסגת, כלנית קלטה היטב שהם בודקים אם הסיפורים שלה יש להם על מה להתבסס.

כלנית עצמה לא נבהלה מהחשדות שלהם, אדרבה היא הייתה מרוצה מאוד, היא די מחודדת כשקלטה שזה יהיה המהלך הבא שלהם, אמנם היא לא חריפת מוח כמו צילה אחותה אבל אין ספק שאף היא גאון, היא קלטה שישי החברמנים לא יסתפקו בסיפור שלה, הם ילכו לבדוק זאת אחרי שיצאו מביתה, הם לא ייעשו זאת תוך כדי, הם לא טיפשים, אבל גם היא לא טיפשה, עובדה שהניחוש שלה קלע אל המטרה.

אבל דבר אחד היא לא ידעה ששלמה קלט אותה בו במקום, הוא עמד במקום רחוק בו לא הייתה יכולה לראות אותו בחשיכה, אמנם תראה רק אדם אחד, אולי תתהה בלבה היכן השני אבל אין סיכוי שהוא נמצא בעמדת מעקב, היא לא יודעת שלשלמה יש ראייה של נץ הוא יכול לעמוד בריחוק מקום וגם בחשיכה הוא רואה כל תזוזה שלה.

דבר אחד הבינה שהם כבר יודעים שכל הסיפורים שלה בדבר האזנה ובדבר הסרטה הם מצוצים מהאצבע, יש לה אמנם חששות אבל אין להם ביסוס עובדתי.

מספורי המגיד

אבל היא לא תראה להם שהיא עלתה עליהם, היא ממשיכה את המשחק עד הסוף. כשרון הגיע סיפרה לו בקצרה את כל מה שאירע, היא שאלה אותו איך להגיב על האירוע.

רון חשב על העניין רבות, לאחר שמיצה את הנושא החליט.

לא לדחות את הושטת היד, אי אפשר לחיות כל הזמן בפחדים ובהרגשת הפסד, אין ספק שיש כאן מישהו שבישל אירוע שגרם להם הפסד עצום, לא יתכן שיסכימו להפסד בלי לנקוף אצבע, אדרבה אם יש מישהו שמוכן לסכן את חייו ולבחון מה קורה מאחורי הפרגוד, בכבוד תעבוד בשבילנו, אך לא נשלם על ההתנדבות.

מאיך צריכים זהירות כפולה ומכופלת, יש לנו עסק עם אדם שפל שמתכנת אותנו זמן רב מרחוק, אין לנו מושג מי הוא בדיוק, כי קשה להאמין שכל זה תוצרת של מומי, הוא חייב כאן בארץ צוות עוזרים, אין ספק שמדובר בראש חכם מאד שמכיר ויודע את כל תהלוכות הבית ואת כל התוכניות וזה לא פשוט לצחוק עליו ישירות.

מה הדרך הנכונה, איך פועלים במבוק הזה בלי להסתכן? רון וכלנית הפעילו את כל כישוריהם, לאחר זמן רב הוחלט לפעול בדרך כל שהיא שלא תחשוף אותם לאיש.

לזה יש להם את ברדוגו רפאל סוכן שב"כ לשעבר ששירת עם רון בצבא, כיום הוא סוכן ביטוח שמנהל בין היתר את הביטוח שלהם, רון התייעץ עמו על דרכי הפעולה שלו.

לאחר שבועיים הגיעה שליח מחנות הפרחים "הכל לכול ובמחיר מכול" השליח הביא זר פרחים לחנות של שלמה ברחוב "חסד לאברהם" בשעה 4 אחה"צ, שעה שקטה מאד, השליח צרפתי נמוך קומה עם שפם מעובה, צלצל בפעמון, הוא הושיט את הזר לשלמה שקיבלו בלחיצת יד איתנה, הוא הודה לו על הזר היפה שיקשט את ביתו או חנותו.

שלמה חזר לעיסוקיו ולא נתן את שימת לבו לזר, הוא הבין היטב את מטרתו לכן השתדל לא להראות כי הוא טורד את מנוחתו יתר על המידה.

לפני שיצא אל השיעור הקבוע שלו עם משה שוחט התפנה לבדוק את הזר, הזר היה מרשים בצורתו וביופיו, הוא היה שזור במגוון פרחים יפהפיים ששוים הון, נראה היה שהושקעה במתנה זו הרבה מחשבה ותשומת לב.

אבל לא היה בזר הזה משהו מיוחד שיוכל למשוך את תשומת לבו, וודאי לא עותק של המסמך הרפואי אליו הוא מצפה, הוא הפך את הזר וניסה לחטט בין העלים אך לשוא, הוא כמעט הרס את יופי הזר.

רק לבסוף נשמטה פתקית קטנה מתחתית הזר. מילים זעירות שכמעט היוו קשקוש צריכים עין של צלף מומחה כדי לזהות שיש שם כיתוב אבל לשלמה אין בעיה לקרוא אותיות מיקרוסקופיות מבולגנות.

ירק—און טעים בסלט, מ—אחורי ה....ארוחה

מספורי המגיד

<http://mevaser-tov.ru/index.php/he/the-maggid>